

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till rådets förordning (EG) om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna"

(97/C 30/10)

Den 8 juli 1996 beslutade rådet, i enlighet med artiklarna 43 och 198 i EG-fördraget, att rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda förslag.

Sektionen för jordbruk och fiskeri, som ansvarat för kommitténs arbete i frågan, antog sitt yttrande den 5 september 1996. Föredragande var John Little.

Under sin 338:e plenarsession den 25-26 september 1996 (sammanträdet den 25 september 1996) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 97 röster för, 2 emot och 9 nedlagda röster.

1. Bakgrund

1.1. Nu gällande förordning (EEG) nr 3094/86, som fastställer tekniska åtgärder för bevarande av fisket i Atlantområdet, har ändrats avsevärt sedan den antogs i oktober 1986. Våldigt få av ändringarna gäller dock sakfrågor och endast två av ändringarna har haft någon större inverkan på resursbevarandet.

1.2. Den senaste av dessa två ändringar (elfte ändringen, antagen i oktober 1991), motsvarade inte alls kommissionens förslag, men rådet åtog sig att anta regler om ytterligare ökade maskstorlekar om inte fiskbestånden förbättrades under tiden. Man har hittills inte antagit sådana regler.

1.3. I rapporten till rådet i december 1995 (KOM(95) 669) fastslog kommissionen att de tekniska förordningarna som för närvarande är i kraft inte i tillräckligt stor utsträckning har lyckats minska fångsten av icke-köns mogen fisk. Kommissionen fattade tillsammans med sina experter beslut om att den grundläggande strukturen på de förslag som förkastats eller skjutits upp av rådet 1990/1991 skulle behållas.

1.4. Kommissionen föreslår nu att en ny förordning skall antas för att ersätta rådets förordning (EEG) nr 3094/86.

2. Huvudsakligt innehåll i kommissionens dokument

2.1. Syftet med förslaget är att ytterligare minska fångsten av icke-köns mogen fisk genom att ändra befintliga tekniska åtgärder i syfte att förbättra deras effektivitet. De viktigaste av dessa ändringar, som i huvudsak gäller fiske med bogserade redskap, är följande:

- Begreppen tillåten maskstorlek och skyddade arter tas bort och krav på en minimiandel specificerade arter som bevaras ombord införs, efter fastställda maskstorleksgrupper.
- En generell ökning av maskstorleken för bogserade redskap.

- Maskorna måste vara kvadratiska vid större maskstorlekar.
- Kraftiga begränsningar av hur många olika stora nät som får användas ombord.
- Harmonisering av maskstorlekarna i hela Atlanten (utom Skagerrak och Kattegatt).
- Minimistorlekarna på fisk som tas i land skall harmoniseras och justeras för att överensstämma med maskstorleken.
- En begränsad utvidgning av de områden där fiske är förbjudet under vissa delar av året.

2.2. Ett andra syfte med förslaget är att förenkla reglerna och göra dem lättare att förstå och tillämpa. De nya åtgärderna syftar också till att ge fiskare större flexibilitet och se till att kasseringen av fisk minskar.

3. Allmänna kommentarer

3.1. Bevarande

3.1.1. I ett yttrande⁽¹⁾ om bevarandet av fiskeresurser och fiskerättigheter, utarbetat på eget initiativ och antaget i september 1995, drog kommittén slutsatsen att de åtgärder som vidtagits för att bevara fiskeresurserna inte är tillräckliga och att de resultat man uppnått inte var tillfredsställande. Detta antyder att målen är för blygsamma, att åtgärderna är otillräckliga eller att de inte har tillämpats rätt.

3.1.2. Det är sålunda redan klart att kommittén delar kommissionens oro över situationen för många fiskbestånd. I princip stöder kommittén ansträngningarna att förbättra de tekniska åtgärderna för bevarande som ett sätt att bevara och förbättra bestånden.

⁽¹⁾ EGT nr C 39, 21. 2. 1996.

3.1.3. Kommittén har redan givit uttryck för att man vid sidan av tekniska åtgärder vill stödja andra bevarandeåtgärder, exempelvis stöd till urbruktagande, i syfte att minska fiskekapaciteten och fiskeaktiviteternas nivå.

3.2. Ekonomiska och sociala effekter

3.2.1. Det är uppenbart att en del av de föreslagna reglerna skulle kräva avsevärt förändrade fiskemetoder, vilket skulle få påtagliga ekonomiska effekter och sannolikt få allvarliga negativa effekter på fiskenäringen på kort och medellång sikt, trots att det skulle kunna ge värdefulla fördelar på lång sikt. Kommissionen har hittills inte ansträngt sig för att beräkna förslagets kortsiktiga ekonomiska och sociala kostnader, och man berör faktiskt inte alls nackdelarna. Kommittén anser att bristen på sådan information gör det omöjligt att fastställa om förslagen utgör en vettig balans mellan att slå vakt om fiskenäringens kortoch långsiktiga intressen och att bevara fiskeresurserna bättre.

3.2.2. Vilka tekniska bestämmelser som än antas i sin tid, är det troligt att de kommer att få effekter på kort sikt (till exempel inkomstförluster och ytterligare utgifter för utrustning) för Europeiska unionens fiskenäring och berörda lokalsamhällen. Trots att man noterar att de socio-ekonomiska frågorna inte behandlas i den föreslagna förordningen, önskar kommittén åter rikta uppmärksamheten, vilket man gjorde i nämnda yttrande på eget initiativ, på det eventuella behovet av kompenserande åtgärder för att avvärja de kortsiktiga effekterna samt för att kunna bistå med nödvändiga strukturella förändringar.

3.3. Samråd

3.3.1. Ett antal av de ändrade tekniska åtgärderna som nu föreslagits ligger i stort sett i linje med kommissionens förslag från juli 1990, som efter ett dödsläge förkastades av rådet i oktober 1991. De fullständiga detaljerna i förslaget tillkännagavs emellertid först i juni 1996, och man har antytt att samråd om det nya förslaget skall ske så att rådet (ministrarna ansvariga för fiske) kan fatta beslut i oktober 1996. Enligt kommittén är den tid som anslagits alldeles för kort med tanke på de långtgående konsekvenserna av de föreslagna kontroversiella åtgärderna.

3.3.2. Kommissionen har inte diskuterat de föreslagna ändringarna med fiskenäringen. När det gäller förslag som har praktiska, ekonomiska och sociala effekter inom andra sektorer inom näringslivet, diskuteras de oftast med aktörer inom sektorn innan de specifika förslagen publiceras. I en del medlemsstater har man genom sådana dialoger lyckats med tekniska åtgärder för bevarande. Man konstaterar att individuella med-

lemsstater kommer att diskutera förslaget med sin egen fiskeindustri, men kommittén anser ändå att det är ytterst beklagligt att ett preliminärt samråd om de föreslagna åtgärderna inte har skett direkt med fiskare.

3.3.3. Kommittén anser att det skulle vara mycket oklokt av rådet och kommissionen att jakta fram ett beslut, utan att fiskare och deras representanter har rådfrågats i tillräcklig utsträckning om de genomgripande och komplexa nyheter som har lagts fram med så kort varsel efter att ha växt fram under ett antal år.

3.4. Tillämpning

3.4.1. Kommittén har tidigare uttryckt sina farhågor⁽¹⁾ om svårigheterna att se till att gemenskapens fiskepolitik efterlevs samt bristerna hos inspektionsmyndigheterna, som medlemsstaterna ansvarar för. Kommissionen erkände nyligen dessa svårigheter i en rapport, "Kontrollen av den gemensamma fiskeripolitiken"⁽²⁾. Kommittén anser att inspektionerna till havs inte skall bli färre till följd av de nya förslagen. Kommittén uppmanar medlemsstaterna att avsätta de resurser som krävs för att de bättre skall kunna uppfylla sin kontrollplikt.

3.4.2. Trots kommissionens goda avsikter att förenkla och förtydliga de tekniska åtgärderna för bevarande, skulle de nya reglerna fortsätta att vara mycket komplexa och i vissa fall onödigt stelbenta. Kommittén tror att de föreslagna ändringarna fortfarande kommer att vara svåra att förstå och sålunda svåra att tillämpa.

3.4.3. Tillämpning av förordningarna kräver tyst medhåll och samarbete från fiskare. Det är mycket mer sannolikt att så sker om fiskarna har deltagit helt och fullt i debatten om de nya åtgärderna som rekommenderas i punkt 3.3 ovan.

3.5. Flexibilitet

3.5.1. Kommittén välkomnar ansträngningarna att erbjuda större flexibilitet för fisket. Fördelarna med förslaget att minska kasseringen av fisk, genom att tillåta att man ombord behåller arter utöver vad som är tillåtet, skulle dock motverkas av att man mister flexibilitet genom att minska antalet tillåtna nät av olika storlek ombord.

(1) EGT nr C 108, 19. 4. 1993 (finns inte på svenska, ö.a.).

(2) KOM(96) 100 slutlig.

4. Särskilda kommentarer

4.1. *Minimistorlek på nät och minimimängder för specificerade arter (Artikel 5)*

4.1.1. Kommissionen har inte lagt fram tillräckliga vetenskapliga bevis för att den ökade minimistorleken på maskor, huvudfrågan i förslaget, skulle leda till en önskad minskning i fångsten av icke-köns mogen fisk. Om man går vidare i denna riktning, skulle det klart leda till en total minskning av fångsten och oundvikligen hota lönsamheten i vissa typer av fiske.

4.1.2. Kommittén håller med om att en harmonisering av maskorlekarna är allmänt önskvärd, men anser att man bör ta hänsyn till de olika biologiska villkoren vid olika fiskevatten. Kommissionens generella inställning i denna fråga stämmer inte överens med fiskets förutsättningar.

4.1.3. Förslaget att ta bort regeln om tillåten maskorlek för vissa arter skulle sannolikt uppmuntra utnyttjande av nät som har mindre maskor än vad som är lämpligt. Detta för att underlätta fångst, vilket sålunda leder till masskassering i slutet av resan så att man uppfyller kriteriet för önskad andel specificerade arter. Den föreslagna möjligheten att få använda maskor som är mindre än 110 mm för arter som vitling, tunga, spätta, kummel och glasvar, och vars andel av fångsten skall uppgå till minst 70 % är dessutom inte ett praktiskt alternativ. Eftersom de flesta av dessa arter finns i stim med andra fiskar, skulle kasseringen öka. Ett fartyg som använder 80 mm-nät för att till synes fånga till exempel vitling, men överskrider den tillåtna andelen sidofångst av torsk och kolja, skulle kunna behålla den extra torsken och koljan tills man kommit i land och sedan kassera det som är överflödigt.

4.1.4. I sådana fall är alternativet till att kassera fisk att ta i land dem olagligen. Att de huvudsakligen eftersökta arterna skulle utgöra en minimiandel av den fisk som bevaras ombord i slutet av resan, skulle ha den effekten att man inskränker inspektionerna till slutet av fiskeresan. Kommittén anser, med hänsyn till de otillräckliga inspektionsmöjligheterna, att kontrollen skulle bli svårare, och inte lättare, att genomföra. Kommittén anser också att det skulle vara mer effektivt att behålla de viktigaste tekniska kriterierna för att definiera en maskorlek för de arter där kontroll till havs fortfarande krävs.

4.1.5. Kommittén stöder principen om en generell ökning av maskorleken, men anmodar kommissionen

att tänka om när det gäller de föreslagna godtyckliga nivåerna på ökning och minskning. Man bör också behålla principen om en maskorlek för varje fiskart som huvudsaklig kontrollmetod.

4.2. *Kvadratiska maskor (Artikel 8)*

4.2.1. Tvånget att använda sig av nätstycken (fönster) med kvadratiska maskor, i nät med en maskorlek på minst 70 mm, välkomnas i huvudsak. Kommittén anser emellertid att det går att uppnå de önskade fördelarna när det gäller att bevara resurserna utan kravet att nätstyckena alltid skall vara lika stora eller större än maskorleken i lyftet. Detta skulle vara ett alldeles för hårt krav med tanke på förlusterna av avsättningsbar fångst, och kommittén föreslår därför att kommissionen tänker om när det gäller de föreslagna minimimaskorna.

4.3. *Restriktioner på antalet nät med olika maskorlek ombord (Artikel 9)*

4.3.1. Den föreslagna "minimeringen" (som kommissionen beskriver den) av antalet nät med olika maskorlek skulle i själva verket innebära en "en-näts-regel" för fiske med stormaskiga nät och en "två-näts-regel" för allt annat fiske. Detta skulle helt och hållet ta bort den nödvändiga, praktiska och ekonomiska flexibilitet som krävs för olika sorters fiske, till exempel för havskräfta och djuphavsfisk, under samma resa. Kommittén anser att den föreslagna regeln teoretiskt sett är bra eftersom det skulle underlätta tillämpningen, i synnerhet i ljuset av den föreslagna möjligheten att kassera fisk när som helst under resan. Att behålla de tillåtna maskorlekarna (som rekommenderas i punkt 4.1.4 ovan) tillsammans med de reviderade minimistorlekarna för fisk som tas iland efter vald maskorlek, skulle förhindra användandet av förbjudna maskorlekar, utan att man behöver införa en "en-näts-regel" vilket skulle få dramatiska ekonomiska effekter för en stor del av fiskerieringen.

4.3.2. Kommittén motsätter sig införandet av en "en-näts-regel", eftersom fiskare i alltför stor utsträckning skulle berövas många berättigade möjligheter till fiske.

4.4. *Restriktioner på nätgarn (Artikel 10)*

4.4.1. Kommittén anser att specificeringen av en maximal garndiameter på 8 mm och förbudet att använda nätmaterial som består av flera garn, skulle öka selektiviteten hos bogserade redskap. Men sådana regler skulle vara opraktiska för vissa typer av fiske. För

bomträlare är till exempel dubbelt garn avgörande för den totala styrkan på grund av den starka nedslitningen.

4.5. *Minimistorlek på fisk som tas iland (Artiklarna 19-22)*

4.5.1. Kommittén anser att kommissionen inte lyckats ta tillfället i akt att öka den minsta tillåtna storleken för skaldjur. Den minsta storleken som tillåts tas iland skulle ge möjlighet att fiska och ta iland icke-köns mogna skaldjur innan honorna lagt rom ens en enda gång.

4.6. *Fiskerestriktioner under vissa perioder av året (Artiklarna 23-34)*

4.6.1. Kommittén håller med om att stränga villkor bör gälla i de områden där icke-köns mogen fisk av hotade arter samlas. Man stöder också den föreslagna begränsningen av de områden där fiske är förbjudet under vissa delar av året.

4.7. *Särskilda bestämmelser för Skagerrak och Kattegatt (Artiklarna 40-46)*

4.7.1. Trots att det inte finns några biologiska skäl att ha andra bestämmelser för Skagerrak och Kattegatt än för resten av Nordsjön, måste man tillsammans med Norge besluta om alla förändringar av reglerna för dessa vatten. Kommittén framhåller vikten av att man genast vidtar åtgärder för att bestämmelserna för dessa områden skall överensstämma med de regler som nyligen antogs för EU:s del av Nordsjön. Man bör alltså anstränga sig för att övertala Norge att anta likadana regler för den norska delen av Nordsjön.

5. Slutsatser

5.1. Kommittén delar kommissionens oro över vissa fiskarters bestånd och stöder ansträngningarna för att förbättra de tekniska åtgärderna som ett sätt att bevara och förbättra beståndet. Det är av intresse för såväl producenter som konsumenter att fiskbeståndet bevaras bättre.

5.2. Ett antal av de föreslagna ändringarna skulle direkt hjälpa till att minska fångsten av icke-köns mogen fisk och välkomnas av kommittén. Man välkomnar också de förändringar som skulle ge större flexibilitet och kunna leda till att färre döda fiskar kasseras.

5.3. Vissa av huvudförslagen har dock lagts fram utan att man tagit hänsyn till de praktiska aspekterna på fisket, och utan att man värderat de ekonomiska och sociala effekterna. Kommittén är inte övertygad om att de nuvarande förslagen utgör en vettig balans mellan att skydda fiskenäringens intressen på kort och medellång sikt och att bevara fiskeresurserna bättre. Kommittén pekar på följande nyckelpunkter:

5.3.1. Kommittén anmodar kommissionen att tänka om när det gäller ändringar i de föreslagna maskstorlekarna och behålla principen om en tillåten maskstorlek för varje fiskart som det huvudsakliga tekniska kriteriet för att kontrollera fiskeaktiviteterna.

5.3.2. Kommittén föreslår att man skall tänka om när det gäller den föreslagna minimistorleken på nätsäckarna i nät med en maskstorlek på minst 70 mm.

5.3.3. Kommittén motsätter sig att man inför en "en-näts-regel" eftersom fiskare skulle berövas många berättigade möjligheter till fiske.

5.4. Kommittén anmodar rådet och kommissionen att se till att adekvata och inte bara symboliska diskussioner äger rum med fiskare och deras representanter innan man fattar några beslut om de framlagda förslagen. Tillämpningen av förordningen kräver ett tyst godkännande och samarbete från fiskarnas sida. Det är mycket mer sannolikt att detta uppnås om fiskarna fullt ut har deltagit i debatten.

5.5. För att försöka klara tillämpningen av de tekniska åtgärderna och andra regler för fiske inom gemenskapen, bör man inte minska inspektionerna till havs när man inför nya regler, och medlemsstaterna bör anslå de resurser som krävs för att bättre kunna uppfylla sin kontrollplikt.

Bryssel den 25 september 1996.

Ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Carlos FERRER